

[AM2022.10.12V2]

Retten i Randers DOM - 7. juli 2022 - 9-2771/2022 - 4200 71281-00060-22

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født september 1986

Denne sag er behandlet som tilståelsessag.

Retsmødebegæring er modtaget den 28. juni 2022.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 30, stk. 1 og stk. 2, jf. bilag 1, liste B, nr. 30,

ved den 9. juni 2022 ca. kl. 10.40 i sin lejlighed på *Adresse* i Randers i forening med flere pt. ukendte personer at have været i besiddelse af 3.223,6 gram amfetamin med henblik på videreoverdragelse til et større antal personer eller mod betydeligt vederlag.

2.

lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 30, stk. 1, jf. § 3, stk. 2, jf. bilag 1, liste B, nr. 201,

ved den 09. juni 2022 på samme tid og sted som forhold 1, at have været i besiddelse af 2 stk. ecstasytabletter til eget brug.

3.

Lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 2, stk. 4, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 30, stk. 1, jf. § 3, stk. 2, jf. bilag 1, liste B, nr. 30,

ved den 09. juni 2022 på samme tid og sted som forhold 1, at have været i besiddelse af 9,5 gram amfetamin til eget brug.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af 3.223,6 gram amfetamin, 2 stk. ecstasytabletter og 9,5 gram amfetamin hos tiltalte, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, stk. 1, nr. 4, og § 32, stk. 4, nr. 7, udvises med indrejseforbud gældende for bestandigt.

Tiltalte har erkendt sig skyldig.

Tiltalte har påstået frifindelse i forhold til påstanden om udvisning.

Tiltalte har samtykket til påstanden om konfiskation.

Sagens oplysninger

Tiltalte har forklaret i overensstemmelse med tiltalen.

Udlændingestyrelsen har den 27. juni 2022 udtalt,

"Opholdsgrundlag og længde

Tiltalte indrejste i Danmark den 18. januar 1994.

Den pågældende fik den 4. februar 1994 opholdstilladelse i Danmark efter § 15a i lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. Denne tilladelse blev senest den 2. august 1995 forlænget indtil den 1. februar 1996.

Tiltalte fik den 3. november 1995 opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 1 indtil den 4. december 1996. Pågældendes opholdstilladelse er senest den 3. januar 2005 meddelt tidsbegrænset.

Længden af *Tiltaltes* lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 4. februar 1994, hvor pågældende fik opholdstilladelse i Danmark, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 2.

...

Tiltalte har således når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes haft lovligt ophold i Danmark i ca. 28 år og 4 måneder.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen vurderer, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 4.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 4 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har

haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen efter lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191 eller § 290, når udbyttet er opnået ved overtrædelse af lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af *Tiltalte* med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets afhøringsrapport af 20. juni 2022.

Heraf fremgår at *Tiltalte* blandt andet har oplyst, at han:

5. juli 2022 Kørte galt i 2016 og fik en rygskaade, hvorfor han ikke har været i arbejde siden

Lever af kontanthjælp

Har afsluttet folkeskolen

Behersker dansk og bosnisk fuldt ud

Er sund og rask bortset fra rygskaaden

Ikke lider af misbrugsproblemer

Ikke er gift eller har børn

Har sine forældre, to brødre og en søster i Danmark

Har lidt kontakt med sin mors familie i Bosnien via Facebook

Ikke har været i Bosnien de seneste fire år

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

...

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af ikke under 5 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 4.

På baggrund af tiltaltes personlige forhold sammenholdt med den forventede frihedsstraf, skal Udlændingestyrelsen dog henlede opmærksomheden på, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 24 b, skal tildeles en advarsel om udvisning, såfremt retten finder, at der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

..."

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 10. juni 2022.

Retten's begrundelse og afgørelse

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Straffen fastsættes til fængsel i 4 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, § 2, stk. 4, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 30, stk. 1 og stk. 2, jf. bilag 1, liste B, nr. 30, og nr. 201.

Retten har lagt vægt på mængden og karakteren af de narkotiske stoffer og på, at tiltalte, udover at opbevare og overdrage amfetaminen, også har håndteret stoffet ved at pakke en del heraf i mindre portioner.

Retten tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Efter en samlet vurdering af arten og grovheden af kriminaliteten, sammenholdt med oplysningerne om tiltaltes tilknytning til Danmark og Bosnien, findes en udvisning af tiltalte ikke at ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Påstanden om udvisning tages derfor til følge jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, stk. 1, nr. 4. Retten har herved særligt lagt vægt på, at tiltalte taler og skriver Bosnisk, har familie i Bosnien som han har lidt kontakt med, flere gange har ferieret i Bosnien overfor at han ikke har ægtefælle eller børn i Danmark, ikke har arbejde i Danmark og ikke har tilknytning til foreninger eller lignende i Danmark.

En udvisning med et indrejseforbud for bestandig, findes under hensyn til tiltaltes langvarige tilknytning til Danmark, som har varet siden han var 8 år, sammenholdt med den relativt svagere tilknytning til Bosnien, at være uproportional og dermed i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Indrejseforbuddet fastsættes derfor til 12 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1, jf. stk. 4, nr. 7

Thi kendes for ret:

Tiltalte, *Tiltalte*, straffes med fængsel i 4 år og 6 måneder.

Hos tiltalte konfiskeres 3.223,6 gram amfetamin, 2 stk. ecstasytabletter og 9,5 gram amfetamin.

Tiltalte udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 12 år. Indrejseforbuddet regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

.....

Vestre Landsrets 14. afdelings DOM - 12. oktober 2022 - S-1667-22

(dommerne Hanne Aagaard, Malene Værum Westmark og Maria Dalager Hauge (kst.) med domsmænd)

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født september 1986, (advokat Bjarne Frøberg, Aarhus)

Retten i Randers har den 7. juli 2022 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 9-2771/2022).

Påstande

Tiltalte, *Tiltalte*, har påstået formildelse af fængselsstraffen samt frifindelse for påstanden om udvisning, subsidiært fastsættelse af et kortere indrejseforbud.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse, herunder således at tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Supplerende oplysninger

Tiltalte er ved dom afsagt af Retten i Randers den 5. juli 2016 straffet med betinget fængsel i 4 måneder for overtrædelse af blandt andet bekendtgørelse om euforiserende stoffer.

Forklaring

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han kom til Danmark som 7-årig i 1994. Han nåede at blive indskrevet i skole i Bosnien, men han blev udskrevet med det samme, da de rejste fra Bosnien. Han afsluttede 10. klasse som 17-årig, og herefter rejste han til Sønderjylland sammen med sin familie. Han prøvede både handelsskole og teknisk skole, men det var ikke noget for ham, da han i stedet ønskede at arbejde. Han fandt et arbejde hos *Virksomhed1* på et lager, hvor han arbejdede i ca. ½ år. Herefter var han igen på teknisk skole, indtil han igen valgte at finde et arbejde i stedet. Han og hans familie var på dette tidspunkt flyttet til Randers, og han begyndte at arbejdede på *Virksomhed2* i Bjerringbro, hvor han arbejdede i 3 måneder. Herefter arbejdede han på en møbelfabrik i 6 år, og han fik i den forbindelse truckcertifikat. Da arbejdet var meget stressende, valgte han at stoppe og var på dagpenge i en periode, hvorefter han fik arbejde i en butik og senere i *Virksomhed3*, hvor han både fyldte varer op og sad i kassen. Han måtte i 2015 sige op pga. en depression. Han var syg med depression i et par måneder, men han nåede ikke at finde et job igen, før han i 2016 kørte galt og fik beskadiget sin ryg. Lægerne kunne ikke konstatere skader på hans ryg, men han kunne mærke problemer med både nakken og lænden. Siden 2016 har han fået kontanthjælp og har ikke rigtigt været på arbejdsmarkedet. Før anholdelsen var aftalen med hans sagsbehandler, at han skulle have ordnet sine tænder, hvorefter han skulle i gang med at arbejde igen.

Da han i ca. 2018 var i Bosnien, var hans forældre og søskende i forvejen rejst derned på ferie. Han mener, at han også var i Bosnien i 5 dage i 2017 i forbindelse med en begravelse. I 2012 kørte han selv til Bosnien, og før da var han som barn og teenager med sine forældre i Bosnien, hvor de sædvanligvis var på ferie i 3 uger ad gangen. Hans forældre er nok i Bosnien ca. hvert halve år af en måneds varighed.

Det er kun hans mormor og hans mors to søstre med børn og børnebørn, der er tilbage i Bosnien. Han har kontakt med dem alle på Facebook. Han kan tale bosnisk, og han taler bosnisk med sine forældre. Efter så mange år i Danmark taler han i øvrigt mest dansk.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det tiltrædes med samme begrundelse, som byretten har anført, at fængselsstraffen er fastsat som sket.

Tiltalte er født i Bosnien i 1986 og indrejste til Danmark i januar 1994, og han har nu haft lovligt ophold i Danmark i mere end 28 år. Idet tiltalte nu idømmes en straf på fængsel i 4 år og 6 måneder for blandt andet overtrædelse af straffelovens § 191, stk. 2, jf. stk. 1, er betingelserne for udvisning i udlændingelovens § 22, nr. 1 og nr. 4, opfyldt.

Det følger herefter af udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 7, at tiltalte skal udvises med indrejseforbud for bestandig eller en kortere periode, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1, medmindre udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Spørgsmålet er herefter, om en sådan udvisning vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for privatliv.

Tiltalte kom til Danmark som 7-årig sammen med sine forældre og søskende. Han har ingen samlever eller ægtefælle, og han har ingen børn, mens hans forældre, to brødre og en søster bor i Danmark. Udvisning vil derfor indebære et indgreb i hans privatliv, jf. konventionens artikel 8, stk. 1, og et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Efter artikel 8, stk. 2, er det afgørende, om udvisning må anses for nødvendig blandt andet for at forebygge forbrydelse. Dette beror på en proportionalitetsafvejning, jf. herved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis herom. I vurderingen indgår det samfundsmæssige behov for udvisning særligt under hensyn til karakteren af den kriminalitet den pågældende nu og tidligere har begået, samt varigheden af den pågældendes ophold her i landet og i hjemlandet og styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til Danmark og til det land, han skal udvises til. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om fastboende udlænding, der er indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her.

Tiltalte kom som nævnt til Danmark som 7-årig, og han er opvokset og har haft sin skolegang her, og han har ikke gået i skole i Bosnien. Han har ingen uddannelse og afsluttede folkeskolen med 10. klasse. Han har forud for 2016, hvor han fik en rygskaide ved et færdselsuheld, haft arbejde i flere år dels på et lager, en ...fabrik, i butik og i et supermarked. Han har siden 2016 modtaget kontanthjælp. Bortset fra rygskaide og tandproblemer er han sund og rask. Hans forældre har et hus i Bosnien, som de benytter, når de ca. hvert halve år er i Bosnien, og tiltalte har også benyttet dette hus, når han har været på ferie i Bosnien, hvilket han senest var i 14 dage for 4 år siden. Tiltalte taler og skriver bosnisk.

Hans mors familie, herunder hans mormor og mostre, bor i Bosnien, og han har forklaret, at han har kontakt med familien over Facebook.

Landsretten lægger herefter til grund, at tiltaltes personlige og kulturelle bånd til Danmark er langt stærkere end hans tilknytning til Bosnien. Han har dog ud over sit statsborgerskab en vis tilknytning til Bosnien, hvor han flere gange har været på ferie og har familie, og hvor hans forældre har et hus. Han vil derfor ikke være uden forudsætninger for at etablere en tilværelse i Bosnien, hvis han udvises.

Efter en samlet afvejning, herunder navnlig karakteren af den kriminalitet, som tiltalte er fundet skyldig i, og længden af den idømte straf, finder landsretten, at det ikke med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at udvise tiltalte. Den omstændighed, at tiltalte ikke tidligere er straffet for så alvorlig kriminalitet, og at der ikke tidligere har været nedlagt påstand om udvisning, kan ikke føre til et andet resultat. Landsretten stadfæster derfor byrettens afgørelse om udvisning.

Udgangspunktet er, at indrejseforbuddets varighed fastsættes på baggrund af den idømte frihedsstraf. Det er alene i tilfælde, hvor varigheden af et indrejseforbud vil have selvstændig og afgørende betydning for, om udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, at der kan meddeles indrejseforbud af kortere varighed. Denne mulighed skal kun anvendes i de tilfælde, hvor et indrejseforbud meddelt af den i § 32, stk. 4, nævnte varighed, er af afgørende betydning for, om udvisning vil være i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

Landsretten finder efter en afvejning af de ovenfor nævnte momenter om tiltaltes personlige forhold over for kriminalitetens grovhed og den idømte fængselsstraf, at der ikke er grundlag for at fravige udgangspunktet, hvorfor udvisningen skal ske med et indrejseforbud for bestandig, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, jf. stk. 4, nr. 7.

Med den ændring, at indrejseforbuddet meddeles for bestandig, stadfæster landsretten byrettens dom.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at tiltalte udvises med indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.